

РЕШЕНИЕ

№ 4675

гр. София, 20.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 09.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **14208** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК вр. чл. 83, ал.4 от ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], представлявано от управителя Г. К. против Акт за deregистрация по ЗДДС № 220991902171027/04.09.2019г., издаден от М. А. С. – главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 2021/02.12.2019 г. на Директор на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика"/ОДОП/-С..

Жалбоподателят твърди, че актът е незаконосъобразен, тъй като е постановен при неправилно приложение на материалния закон. Изразява несъгласие по отношение на сметките, с които са оценени активите на дружеството. Не са взети предвид стойностите на сключените договори, от които ще се реализират приходи в бъдещи периоди, както и факта, че редовно е внасян ДДС по подадените СД. Иска се отмяна на обжалвания Акт за deregистрация по ДДС.

Ответникът - Директорът на Дирекция ОДОП-С., чрез процесуалния си представител – юриконсулт А., оспорва жалбата по мотивите изложени в потвърждаващото решение.

Моли жалбата да се отхвърли като неоснователна. Претендира присъждане на юриконсултско възнаграждение.

Съдът, след като извърши проверка на оспорения акт по чл. 160 от ДОПК, съобрази оплакванията в жалбата, изявленията на представителите на страните, разпределението на доказателствената тежест между тях, прецени по отделно и в

съвкупност доказателствата и установи следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата срещу Акт за deregистрация по ЗДДС, потвърден с решение на Директора на Дирекция "ОДОП"-С., е подадена пред надлежния съд, от легитимирано лице, в законоустановения по чл. 156, ал.1 от ДОПК срок, отговаря на изискванията на чл. 145 и чл. 149 от ДОПК, като е налице и правен интерес от обжалването, поради което е допустима за разглеждане.

По основателността:

От фактическа страна се установява следното:

Оспореният Акт за deregистрация по ЗДДС/ АДЗДДС/ е издаден след извършена проверка, възложена с Резолюция № 222691901877347 /30.07.2019г. г. от Началник отдел при ТД на НАП-С..

Съобразно изложените в акта констатации, в хода на проверката е установено, че във връзка с връчени ИПДПОЗЛ и представените в тази връзка документи е установено, както и от справка в информационния масив на НАП, че към 04.09.2019г. дружеството има публични задължения в размер на 211805,14лв. Същевременно видно от оборотната ведомост представена от дружеството към 04.09.2019г., дружеството разполага с активи в размер на 227162,25лв., и след приспадане на задълженията, активите са в размер на 20 279,38лв. Формиран е извод, че дружеството има публични задължения. Съгласно гореизложеното е формиран извод, че дружеството има установени задължения към НАП, общата стойност на които надхвърля стойността на активите.

Основният спор по делото е начина на оценяване от страна на НАП на стойността на активите.

Видно от Акта за deregистрация и представената оборотна ведомост дружеството разполага с машини и оборудване на стойност 65160лв., офис обзавеждане на стойност 94,99лв, други дълготрайни материални активи на стойност 240,83лв, материали 76 828,03лв., доставчици по аванси - 21873,36лв., клиенти- 47 988,48лв., други разчети с клиенти-180,18лв., каса лева - 5 604,79лв., разплащателна сметка в лв - 2 801,31лв., разходи за основна дейност - 6390,00лв., разходи за основна дейност в размер на 6 390,79лв., разплащателна сметка в лева 2 801,31лв. и разходи за основна дейност 6 390,00лв.

Дружеството има задължение към доставчици в размер на 11 808,48лв., клиенти по аванси в размер на 3 208,49лв., клиенти по търговски кредити в размер на 63,65лв. и персонал в размер на 5 198,76лв. Представена е инвентарна книга за дълготрайните активи, в която е отразена остатъчна стойност на дълготрайните активи в размер на 0,00лв. След извършена проверка в информационната система на НАП е установено, че към 04.09.2019г. дружеството има задължение събирани от НАП общо в размер на 211805,14лв. Съгласно фактическите установявания в оспорения АД дружеството има задължения в размер на горепосочената сума, които надхвърлят стойността на активите в размер на 227 162,25лв. намалени с неговите задължения в размер на 20 279,38лв.

След анализ на горните обстоятелства, определените с Резолюцията проверяващи са приели, че са налице обстоятелства по чл. 176, т.3 от ЗДДС, тъй като дружеството системно не изпълнява задълженията си по ЗДДС, като не внасял в сроковете по чл. 89, ал.1 от ЗДДС декларирания ДДС в подадените от него СД за 39 данъчни периода от м.09.2012 г. до м.03.2017 г./описани подробно в таблица на стр.2 от АДЗДДС/ е в

общ размер на 1 225 505,00 лева.

Във връзка с горното и на основание чл. 106 от ЗДДС от ЗДДС вр. чл. 176, т.4 от ЗДДС органите по приходите са постановили процесния АДЗДДС, в който са определили като дата на дерегистрацията - датата на връчване на акта, видно от разписката за връчване на л.15 от делото.

Актът е бил оспорен в законоустановения срок, като дружеството е подало жалба на и по същата е постановено Решение № 2021/02.12.2019 г. на . Директора на Дирекция "ОДОП"-С., с което е потвърден Акт за дерегистрация по ЗДДС .

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

По валидността на акта:

Проверката е възложена от компетентен орган и е приключила в определения от него срок. Актът за дерегистрация е издаден от компетентен орган съгласно Резолюция № 222691901877347 /30.07.2019г. г. от Началник отдел при ТД на НАП-С., поради което не се установяват пороци, водещи до неговата нищожност.

По процесуалната законосъобразност на акта:

Дружеството е уведомено за административното производство, като е дадена възможност да се ангажират доказателства и да се депозират писмени обяснения. Оспореният акт е постановен в писмена форма, като в диспозитивната му част са изложени фактическите и правни основания, обусловили волеизявлението в съответната разпоредителна част, поради което отговаря на изискванията за форма и съдържание.

От доказателствата и изявленията на страните е видно, че между последните не е налице спор по фактите и обстоятелствата, свързани с размера на дължимите и неизплатени задължения, данъчните периоди за които са установени и за размера на лихвите за тях.

Гореизложеното води до извода, че административното производство е проведено при спазване на процесуалните правила и Акта за дерегистрация е издаден след като са установени фактите и обстоятелствата от значение за случая.

По материалноправната законосъобразност на акта:

Спорът между страните е за правилността на преценката на органа по приходите, че към датата на постановяване на АДЗДДС са налице предпоставките на чл. 110, ал.1, т.3 от ЗДДС, вр. чл. 176, т.4 от ЗДДС за дерегистрация по ЗДДС на [фирма].

С разпоредбата на чл. 176, т.3 от ЗДДС е дадена възможност на органа по приходите служебно да прекрати регистрацията по ЗДДС на определен данъчен субект, който системно не изпълнява задълженията си по закон. Целта на законодателя е да се санкционират неизправните данъчни субекти, които нееднократно нарушават законовите разпоредби и това води до злоупотреби с ДДС.

Основното оплакване, което се поддържа в жалбата е за допуснато нарушение на материалния закон. По конкретно за наличието на основание по чл. 176, т. 4 ЗДДС, а именно, че активите на дружеството надхвърлят по размер задълженията към НАП.

Както бе посочено, оспореният акт за дерегистрация по ЗДДС №220991902171027/04.09.2019г., издаден от М. Н. – главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., е издаден на основание чл.176, т. 4. От ЗДДС

За да се приложи нормата на чл. 176, т. 4 ЗДДС следва да бъде извършена съпоставка между публичните задължения на лицето и баланса, разликата, която се получава между притежаваните от него активи и задълженията му, като законът не създава

изключения по отношение на определена група задължения, които да не бъдат включвани в кръга на задълженията. Смисълът на нормата е да бъде създаден механизъм за прекратяване на регистрацията в случаите, при които стойността на активите, които могат да служат като реално обезпечение на публичните задължения, е по-малка от последните.

Съгласно разпоредбата на чл. 110, ал. 1, т. 3 от ЗДДС, регистрацията по този закон се прекратява по инициатива на орган по приходите, при наличие на някое от основанията на чл. 176 от ЗДДС. В случая съдът счита, че са налице основанията и на чл. 176, т. 4 от ЗДДС. Нормата е приложима при кумулативно наличие на следните предпоставки: установено по надлежния ред и изискуемо публично задължение; наличие на отрицателна разлика между стойността на активите, намалени със задълженията на търговеца, и дължимите публични задължения.

Видно от мотивите в решението на директора на Д“ОДОП“-С., след извършена служебна проверка е установено, че РА № Р -22002216005907-091-001 от 25.01.2017г. и РА № е отменен с влязло в сила решение на АССГ № 5624 от 05.10.2018г. по адм.д. № 5243 от 2017г. Публичните задължения установени с обжалвания РА не следва да се включват в задълженията на дружеството. Публичните задължения установени с невлезли в сила РА не следва да попадат в хипотезата на чл.176,т.4 от ЗДДС и не са основание за дерегистрация. Видно от мотивите на решението, въпреки отписаните публични задължения, задължения са в размер на 209 211,1лв., а активите са в размер на 206 882,9лв.

С разпореждане от 19.02.2020г. на жалбоподателя е указано, че следва да обоснове и направи всичките си доказателствени искания във връзка с възраженията по жалбата, както и че носи доказателствена тежест за установяване на твърденията в жалбата. Такива не са направени.

По така изложените мотиви, съдът намира, че оспорения АДЗДДС е постановен и в съответствие с материалния закон. С оглед изхода на спора и на осн. чл. 161, ал.1 от ДОПК основателно се явява своевременно направеното от процесуалния представител на ответната страна искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати такова в размер на 500 лв. съгласно чл. 8, ал.3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от горното, Административен съд София-град 46 с-в

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], представлявано от управителя Г. К. против Акт за дерегистрация по ЗДДС № 220991902171027/04.09.2019г., издаден от М. А. С. – главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 2021/02.12.2019 г. на Директор на Дирекция " Обжалване и данъчно-осигурителна практика"/ОДОП/-С..

ОСЪЖДА . [фирма], представлявано от управителя Г. К. да заплати на Дирекция „ОДОП“-С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 500 /петстотин/ лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния Административен Съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: